

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8CdoR/7/2026
Identifikačné číslo spisu:	4421204232
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4421204232.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: J.. W. R., rod. U., Q.. XX. H. XXXX, trvale bytom R., Š. XX, zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária Mgr. Jozef Vída, s.r.o., so sídlom Turecká 36, Nové Zámky, IČO: 47 258 250 proti manželovi navrhovateľky: R. R., nar. XX.K. XXXX, trvale bytom T., T. XXX, zastúpenému advokátom JUDr. Rastislavom Cesticým, so sídlom Palackého č. 1, Košice, o návrhu na rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode k maloletému dieťaťu: R. R., nar. XX. H. XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 8P/116/2021, v konaní o dovolaní manžela (otca) proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 18.novembra 2025, č.k. 14CoP/68/2025-558 takto,

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu rov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým rozsudkom, výrokom I. potvrdil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 8P/116/2021 - 495 zo dňa 19. novembra 2024 (ďalej „súd prvej inštancie“) v časti výrokov I., II., V., VI. a VII. Výrokom II. rozhodol, že v časti výroku III. odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že: „Otec je oprávnený sa stýkať s maloletým R. R., nar. XX.XX.XXXX každý párný týždeň v mesiaci, v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 10.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky s tým, že maloletého si v určený čas prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku v určenom čase jej ho v mieste bydliska odovzdá“. Výrokom III. vo zvyšnej časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil. Výrokom IV. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd Nové Zámky rozsudkom č. k. 8P/116/2021 - 495 zo dňa 19. novembra 2024 („súd prvej inštancie“) rozhodol nasledovne: „I. Súd manželstvo navrhovateľky: J.. W. R., rod. U., nar. XX.XX.XXXX a manžela: R. R., nar. XX.XX.XXXX uzavreté dňa 13.10.2018 zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu R. T. zväzku XX ročník XXXX na strane XXX pod poradovým číslom XX r o z v á d z a.

II. Súd maloleté dieťa: R. R., nar. XX.XX.XXXX z v e r u j e na čas po rozvoze manželstva do osobnej starostlivosti matke s tým, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok a otec je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého vo výške 180,- eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca k rukám matky, počnúc od právoplatnosti výroku o rozvoze manželstva.

III. Otec je o p r á v n e n ý stýkať sa s maloletým dieťaťom: R. R., nar. XX.XX.XXXX každý párny týždeň v mesiaci, v sobotu od 10:00 hod. do 18:00 hod. a v nedeľu od 10:00 hod. do 18:00 hod. za prítomnosti matky, po dobu 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku tak, že otec je o p r á v n e n ý maloleté dieťa každý prvý párny týždeň v mesiaci v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku v určenom čase je p o v i n n ý maloleté dieťa matke v mieste bydliska matky odovzdať. Otec je o p r á v n e n ý maloleté dieťa každý druhý párny týždeň v mesiaci v určený čas prevziať v mieste bydliska otca a po ukončení styku v určenom čase je p o v i n n ý maloleté dieťa matke v mieste bydliska otca odovzdať.

IV. Po uplynutí 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku, otec je o p r á v n e n ý stýkať sa s maloletým dieťaťom: R. R., nar. XX.XX.XXXX každý párny týždeň v mesiaci od soboty od 10:00 hod. do nedele do 15:00 hod. tak, že otec je o p r á v n e n ý maloleté dieťa v určený čas prevziať v mieste bydliska matky a po ukončení styku v určenom čase je p o v i n n ý maloleté dieťa matke v mieste bydliska otca odovzdať.

V. Matka je p o v i n n á maloleté dieťa na tento styk pripraviť a v určený čas na určenom mieste ho otcovi odovzdať a po skončení styku v určený čas na určenom mieste prevziať.

VI. Navrhovateľka je p o v i n n á zaplatiť sumu 667,46 eur titulom trov znaleckého dokazovania na účet Okresného súdu Nové Zámky do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VII. Manžel je p o v i n n ý zaplatiť sumu 667,46 eur titulom trov znaleckého dokazovania na účet Okresného súdu Nové Zámky do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VIII. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania“.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že manželstvo účastníkov konania je hlboko, trvale a vážne rozvrátené a neplní účel, pre ktorý bolo vytvorené. Manželia nežijú spolu od decembra 2022, keďže navrhovateľka odišla zo spoločnej domácnosti aj s maloletým. Od tej doby spolu nežijú manželským životom a spoločne nehospodária, vzájomne si nepomáhajú a nie sú schopní vytvoriť zdravé rodinné prostredie. Manželstvo účastníkov konania je len formálnym zväzkom a stratilo dôvody pre svoje ďalšie trvanie, pričom záchrana manželstva už nie je možná. Príčinu rozvratu manželstva súd videl v rozdielnych názoroch na spoločný život, v citovom odcudzení a narušenej dôvery manželky k manželovi. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a výpovede účastníkov konania súd manželstvo rozviedol.

4. Pokiaľ išlo o úpravu práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu na čas po rozvoze manželstva, súd maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matke. Maloleté dieťa je od rozvodu manželstiev v starostlivosti matky, ktorá mu zabezpečuje všestrannú starostlivosť, k čomu má vytvorené vhodné podmienky. Uvedené nepoprel ani manžel. Pri svojom rozhodnutí súd prihliadol na to, že rodičia sa na takejto forme umiestnenia maloletého dohodli aj v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva, ktoré prebiehalo na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 9P/89/2022, keď súd takúto dohodu rodičov aj schválil. Tiež prihliadol na správu z referátu poradensko-psychologických služieb a tiež na znalecký posudok, z ktorého vyplynulo, že maloletý má k matke vytvorenú primárnu vzťahovú väzbu, matku vníma ako najbližšiu osobu, pričom matka disponuje dobrými výchovnými predpokladmi na zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloletého. Z uvedených dôvodov súd rozhodol o zverení maloletého do starostlivosti matky. Vzhľadom na to, že otec nie je pozbavený ani obmedzený vo výkone rodičovských práv, súd rozhodol tak, že obaja rodičia budú

maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Pokiaľ išlo o pomery na strane navrhovateľky, súd zistil, že je zamestnaná a zarába priemerne mesačne 2.300,- eur v čistom. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Pokiaľ išlo o pomery na strane manžela navrhovateľky, zarába priemerne mesačne 1.427,- eur v čistom. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Maloleté dieťaťa, má bežné výdavky v spojitosti s vekom a fyzickým rastom na oblečenie, stravu a obuv, návštevu škôlky a krúžkov. Mimoriadne potreby maloleté dieťa nemá.

5. Súd zaviazal otca na platenie výživného vo výške 180,- eur mesačne od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva. Navrhovateľka ponechala výšku výživného na úvahe súdu. Súd skúmajúc odôvodnené potreby maloletého, ako aj osobné a zárobkové možnosti a schopnosti rodičov s poukazom na výpovede účastníkov konania, dospel k záveru, že výživné v sume 180,- eur mesačne na maloletého je primerané jeho odôvodneným potrebám, ako aj osobným a zárobkovým možnostiam rodičov. Jedná sa o maloleté dieťa vo veku necelých štyri a pol roka a má bežné výdavky zodpovedajúce jeho potrebám a veku, najmä na poplatky v škôlke - školné 25,- eur mesačne, strava v škôlke 48,- eur mesačne, ZRPŠ a triedny fond 10,- eur mesačne a poplatok za škôlku v lete 12,- eur mesačne, gymnastika 31,- eur mesačne, kurz angličtiny 27,- eur mesačne, alikvótna časť nájomného 250,- eur mesačne (v zmysle nájomnej zmluvy 15.06.2023) a ďalšie výdavky na stravu, oblečenie a hygienické potreby. Dieťa extra výdavky nemá. Preto je súd toho názoru, že pokiaľ otec zaplatí sumu 180,- eur mesačne a matka po zohľadnení jej každodennej starostlivosti o dieťa aspoň polovicu výšky výživného zo strany otca, k tomu sa pripočítajú prídavky na dieťa 60,- eur mesačne a daňový bonus 140,- eur mesačne (od 01.01.2025 suma 100,- eur mesačne) poberaný matkou, budú pokryté všetky odôvodnené potreby maloletého. Podľa názoru súdu je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné v sume 180,- eur mesačne. Ak otec zaplatí zo svojho priemerného čistého mesačného príjmu, ktorý činí X.XXX,- eur výživné v sume 180,- eur mesačne, zostane mu ešte X.XXX,- eur mesačne, čo je o 973,01 eur mesačne viac ako činí jeho životné minimum podľa zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v znení neskorších predpisov, podľa ktorého životné minimum na jednu plnoletú fyzickú osobu činí od 01.07.2024, 273,99 eur mesačne. Otcovi zostane ešte dostatočná suma na jeho vlastnú výživu a reprodukciu jeho pracovnej sily aj na úhradu jeho životných nákladov.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol riadnym a včasným odvolaním manžel navrhovateľky a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zhodnotil skutkový stav veci, resp. dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ďalej uviedol, že neboli splnené procesné podmienky, nakoľko nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. S návrhom na rozvod manželstva nesúhlasí, nakoľko k navrhovateľke ešte stále prechováva silné city. Od doby kedy sa navrhovateľka spoločne s maloletým odsťahovala zo spoločnej domácnosti nastali trhliny vo vzájomnom vzťahu, dovtedy spoločne hospodárili s finančnými prostriedkami, intímne spolu žili a viedli spoločné životy. Podľa jeho názoru medzi nimi nedošlo k vážnemu a hlbokému rozvratu v manželstve, keď manželstvo je schopné plniť svoje funkcie, a to aj napriek tomu, že v súčasnosti nevedú spoločnú domácnosť. Vzájomne sa neodcudzili do takej miery, že by to malo viesť k zániku manželstva rozvodom. Mal za to, že v predmetnej veci nie sú splnené všetky hmotnoprávne podmienky stanovené v § 23 ods. 1 Zákona o rodine pre rozvod manželstva. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za predčasné a nie je dôvod ani upravovať rodičovské práva a povinnosti k maloletému na čas po rozvode. Za najdôležitejší dôvod podaného odvolania považoval to, že neboli splnené procesné podmienky pre vydanie tohto rozsudku, nakoľko súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a spravodlivé konanie. V tejto súvislosti poukázal na to, že konajúci súd vytýčil termín pojednávania na deň 19.11.2024 o 13.00 hod.. Jeho právny zástupca listom zo dňa 18.11.2024 uviedol, že odo dňa 13.11.2024 je pre chorobu dočasne práceneschopný, keďže toto ochorenie trvá a nedošlo k zlepšeniu jeho zdravotného stavu, tohto pojednávania sa nemohol zúčastniť. Súd prvej inštancie požiadal, aby ospravedlnil jeho neúčast' na pojednávaní a toto pojednávanie odročil na iný, pokiaľ možno krátky termín. Z uvedeného dôvodu sa manžel navrhovateľky pojednávania nezúčastnil, nakoľko trval na tom, aby sa toto pojednávanie uskutočnilo za jeho účasti, vzhľadom na

rozsiahlu dôkaznú situáciu. Mal jednoznačne za to, že neboli splnené procesné podmienky pre vedenie a uskutočnenie pojednávania, pojednávanie malo byť odročené na iný termín, a to vzhľadom aj k tomu, že on ako účastník nebol na predchádzajúcom pojednávaní v celom rozsahu dopočutý, najmä k otázke úpravy rodičovských práv a povinností. Súd prvej inštancie sa s touto skutočnosťou žiadnym spôsobom nevysporiadal. Za tohto stavu rozsudok súdu prvej inštancie považuje za neodôvodnený, neúplný, predčasný a arbitrárny, ktorým bolo zasiahnuté do jeho ústavne garantovaných práv, najmä na súdnu ochranu.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla odvolaním aj navrhovateľka a to v časti úpravy styku otca s maloletým, keď z obsahu jej odvolania vyplýva, aby otcovi nebolo umožnené sa stretávať s maloletým bez jej prítomnosti. Namietala, že prvoinštančný súd nevyhodnotil všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, inak by musel zistiť agresivitu otca, ktorá sa prejavuje nielen voči nej ale aj voči dieťaťu. Poukázal na narcistické sklony otca, pričom jeho agresivita sa môže prejaviť prakticky kedykoľvek a môže ju vyvolať akákoľvek bežná záležitosť, ktorá inak u normálneho jedinca žiadnu agresivitu nevyvoláva.

8. Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu, v ktorom nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 CSP, s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné a odvolanie manžela navrhovateľky nedôvodné.

9. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia výšky výživného na obe maloleté deti na čas po rozvode manželstva, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Určená výška výživného na obe maloleté deti zodpovedá v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie tak odôvodneným potrebám maloletých detí v konaní dostatočne preukázaných, ako aj zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov, ich možnostiam a schopnostiam, v zmysle kritérií rozhodných pre určovanie výživného na maloleté dieťa uvedených v ustanovení § 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 zákona o rodine. Pri určení výšky výživného do tejto súd prvej inštancie správne premietol aj ďalšie rozhodujúce skutočnosti, a to výkon osobnej starostlivosti matky ako aj náklady, ktoré matka na maloletého matku vynakladá. V tejto súvislosti odvolací súd považoval za potrebné k veci uviesť, že manžel navrhovateľky vo svojom odvolaní ani nenamietal výšku určeného výživného, a teda neuvádzal konkrétne dôvody, pre ktoré by s rozhodnutím súdu prvej inštancie v časti určeného výživného nesúhlasil.

10. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodoch v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v časti výrokov I., II., V., VI. a VII. ako vecne správny potvrdil, nakoľko v odvolaní manžel navrhovateľky v podstate konkretizoval dôvody, pre ktoré nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvej inštancie iba vo vzťahu k rozvodu manželstva. Pokiaľ ide o výroky II., V., VI. a VII. prvoinštančného súdu neuviedol v odvolaní konkrétne námietky, pre ktoré by s týmito výrokmi nesúhlasil.

11. Pokiaľ išlo o námietku manžela navrhovateľky, že v predmetnej veci neboli splnené procesné podmienky pre vydanie napadnutého rozsudku (namietal porušenie práva na spravodlivý proces spočívajúce v znemožnení mu uplatňovať procesné práva), pretože zo strany jeho právneho zástupcu došlo k ospravedlneniu jeho neúčasti na pojednávaní konanom dňa 19.11.2024 a súd prvej inštancie rozhodol v jeho neprítomnosti, tak odvolací súd zistil, že táto bola nedôvodná. Z obsahu spisového materiálu vyplývalo, že právny zástupca manžela navrhovateľky požiadal o odročenie pojednávania vo veci rozvodu nariadeného na 19.11.2024 až deň pred pojednávaním (18.11.2024), napriek tomu, že práceneschopný bol už od 13.11.2024, čo bolo preukázané z odpisu potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti právneho zástupcu manžela navrhovateľky. Odvolací súd konštatoval, že túto skutočnosť jednak neoznámil súdu prvej inštancie včas. Zdôraznil, že v prípade advokáta platí, že od neho možno spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom, okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje odôvodnenie trvá

na jeho osobnom zastúpení, čo však v predmetnej veci nenastalo. Za tohto stavu konštatoval, že neboli porušené procesné práva manžela navrhovateľky.

12. Pokiaľ išlo o odvoláciu námietku navrhovateľky, ktorá nesúhlasila s tým, aby bol upravený styk otca s maloletým bez jej prítomnosti (po uplynutí 6 mesiacov od právoplatnosti rozvodu), tak ju možno považovať za dôvodnú, pretože prvostupňový súd o styku otca s maloletým nerozhodol na základe aktuálne zisteného skutočného stavu v čase vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 CSP), ale styk rozšíril do budúcnosti v horizonte niekoľkých mesiacov. Treba konštatovať, že rozhodnutie o styku v niekoľkých úplne odlišných rozsahoch je založené na inom (iba predpokladanom) skutkovom základe, čo nemožno považovať za správne. Takéto rozšírenie styku do budúcnosti, ktoré by malo nastať až po uplynutí 6 mesiacov po právoplatnosti rozsudku o rozvode je neobvyklé, pretože nie je možné vyhodnotiť, či došlo k odstráneniu dôvodov (zmeny pomerov) na strane účastníkov konania. Takýto výrok rozsudku odvolací súd považoval za nadbytočný, a preto ho zrušil s poukazom na ustanovenia § 389 ods. 1 písm. d) v spojení s § 217 ods. 1 CSP, keďže dôvody pre takéto rozhodnutie neexistovali.

13. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol použitím ustanovenia § 396 ods. 1 a 2 CSP, § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

14. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal manžel (otec) v zastúpení advokátom včas dovolanie z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP. Uviedol, že napáda rozsudok o rozvode manželstva ako aj závislé výroky o úprave rodičovských práv a povinností, keďže tieto výroky procesne aj vecne nadväzujú na statusové rozhodnutie o rozvode. Tvrdil, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil dovolateľ realizovať jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Skutkový základ v procesnej vady spočíval v tom, že pojednávanie vo veci bolo vytýčené na deň 19.11.2020 4 o 13 00 hod. Právny zástupca dovolateľ a oznámil súdu dňa 18.11.2024, že od 13.11.2024 dočasne práceneschopný a požiadal o odročenie pojednávania na čo možno najkratší termín. Dovolateľ sa pojednávania nezúčastnil, keďže trval na účasti svojho právneho zástupcu vzhľadom na rozsiahlu dôkaznú situáciu a skutočnosť, že nebol v plnom rozsahu dopočuť. Súd pojednávanie neodročil a vo veci meritórne rozhodol. V predmetnej veci išlo o prvý a jediný návrh na odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov. V dôsledku postupu súdu bol dovolateľ fakticky zbavený možnosti kvalifikovane reagovať na vykonané dôkazy a tvrdenia protistrany. Zdôraznil, že Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane zdôraznil, že nedoručenie podaní či postupy vytvárajúce nerovnosť strán sú v rozpore s princípmi kontradiktórnosti a rovnosti zbraní a môžu byť kvalifikované ako odňatie možnosti konať pred súdom. Ďalej uviedol, že Európsky súd pre ľudské práva opakovane riešil odmietnutie odročenia pojednávania (najmä pri absencii právneho zástupcu alebo pri nedostatočnom čase na prípravu) ktorým procesným postupom sa zasiahlo do spravodlivosti konania podľa článku 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Poukazoval na judikatúru *ESLP Hanzevacki v. Croatia*, *X. v. The Netherlands* a *Bartaia v. Georgia* s tým, že z tejto judikatúry vyplýva použiteľná zásada, že ak súd odmietne odročenie v situácii, keď to objektívne oslabí možnosť strany byť účinne zastúpenou a reálne vykonávať procesné práva, môže dôjsť k porušeniu článku 6 ods. 1 dohovoru. V závere dovolania uviedol, že súd mal posúdiť či cieľ hospodárnosti konania prevyšuje nad zásahom do práva na spravodlivý proces. Krátke odročenie by predstavovalo menej invazívny prostriedok než meritórne rozhodnutie v neprítomnosti právneho zástupcu. Navrhoval aby Najvyšší súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave spisová značka 14CoP/68/2025 zo dňa 19. novembra 2025 v napadnutých výrokoch a súčasne zrušil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky spisová značka 8P/116/2021 zo dňa 19. novembra 2024 vo výroku o rozvode a závislých výrokoch a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. Manželka (matka) v zastúpení advokátom vo vyjadrení zo dňa 30.04.2026 k dovolaniu manžela (otca) navrhovala, aby Najvyšší súd dovolanie ako nedôvodný zamietol a priznal jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%. Uviedla že dovolateľ pri žiadosti o odročenie pojednávania nepostupoval súlade so zákonom, keďže žiadosť nepodal riadne a včas. Práceneschopnosť jeho právneho zástupcu trvala od 13. novembra 2024, avšak žiadosť bola podaná až 18. novembra 2024 teda

iba 1 deň pred pojednávaním. Preto takáto žiadosť nespĺňala podmienky uvedené v paragrafe 183 CSP. Uvedené ustanovenie v odseku 3 ustanovuje, že strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. Postup dovolateľa bol v rozpore s týmto ustanovením. Navyše podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia od advokáta nemožno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnenie trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Nemožno preto podanie právneho zástupcu zo dňa 18.11.2024 deň pred pojednávaním požadovať za riadne a včas podanú žiadosť o odročenie pojednávania zo strany dovolateľa.

16. Ďalej poukázala na skutočnosť, že konanie bolo začaté ešte v roku 2021, pričom následne po žiadosti navrhovateľky bolo pokračované v konaní v roku 2022 a celé konanie na súde prvého stupňa po podaní žiadosti o pokračovanie v konaní trvalo 2 roky. Za ten čas bolo vykonané rozsiahle dokazovanie vrátane znaleckého dokazovania a výsledky tohto dokazovania boli dovolateľovi známe, keďže všetky listiny boli zaslané vrátane znaleckých posudkov. Zo zápisnice z pojednávania z 03.10.2023 vyplýva, že výsluch dovolateľa a ako manžela navrhovateľky bol ukončený, súd vyzval procesnej strany na predloženie ďalších listinných dôkazov a ani dovolateľ ani jeho právny zástupca následne už nenavrhli ďalší výsluch dovolateľa a ktorý bol následne vypočutý aj na RPPS na ÚPSVaR Nové Zámky ako aj pred znalcami v rámci znaleckého dokazovania.

17. V závere vyjadrenia uviedla, že dovolateľom označená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva sa vzťahuje na skutkovo i právne odlišné veci. V prípade Hanzevacki v. Croatia išlo o vojnové zločiny a prípad bývalého generálneho sekretára chorvátskeho zväzu bojovníkov, prípad X. v. The Netherlands sa týkal trestného konania a nie civilného konania statusovej veci a prípad Bartala v. Georgia a sa týkal pracovnoprávneho sporu, v ktorom právnom zástupcovi účastníkov konania súd neodpovedal na jeho riadne a včas podanú žiadosť o odročenie pojednávania.

18. Kolízny opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky vo vyjadrení zo dňa 26.03.2026 zosumarioval doterajší skutkový stav z ktorého vychádzal a uviedol, že sa oboznámil s dovolaním podaným otcom maloletého. Po preskúmaní veci ma za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa, pričom zohľadňovalo jeho potreby stability výchovného prostredia a vzťahy k rodičom. Namietanej skutočnosti uvedené v dovolaní nepovažuje kolízny opatrovník za také, ktoré by odôvodňovali zásah do napadnutého rozhodnutia. Navrhoval, aby dovolací súd dovolanie zamietol.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dovolanie otca podľa § 447 písm. c) CSP odmietol.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

20. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie dňa 03.10.2023 vo veci vykonal pojednávanie na ktorom sa osobne zúčastnili účastníci konania vrátane ich právnych zástupcov. Na tomto pojednávaní súd vyhlásil uznesenie, že pokračuje v konaní o rozvod manželstva a o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Podľa zápisnice o pojednávaní zo dňa 03.10.2023 spisová značka 8P/116/2021 - 198 bola vypočutá navrhovateľka J.. W. R., rodená U. ktorá uviedla, že na podanom návrhu trvá. S manželom sú spolu 8 rokov a ako manželia 5 rokov. Prvýkrát podávala návrh o rozvod manželstva v roku 2021 potom ako odišla zo spoločnej domácnosti zo spoločnej domácnosti,

odišla z dôvodu preto ako sa správal manžel voči nej a voči synovi. Uviedla, že sa rozhodla, že manželstvu dá ešte jednu šancu. Súhlasila s prerušením konania o rozvod manželstva. Na sídle dnes sa zúčastnili poradenstva Apoštolskej cirkvi, keďže manžel inú pomoc nechcel. Uviedla, že mali náročné obdobie. Po narodení ich syna došlo k veľkej zmene a manželovi už viac nedôveruje. Uviedla, že manžel sa jej aj vyhrážal a boli to také slová, ktoré viac od manžela nechcela počuť. Na pojednávaní dňa 03.10.2023 súd prvej inštancie vypočul aj manžela (otca). Uviedol, že s rozvodom manželstva nesúhlasí, svojho syna miluje nadovšetko a preto nie je za rozvod manželstva. Príčinu rozvratu manželstva vidí v tom, že sa neustále sťahovali a všetka starosť bola na jeho pleciach. Počas manželstva sa presťahovali asi 10 krát. Príčinu rozvratu videl v tom, že na seba nemali dostatok času, nemali žiadnu pomoc všetko bolo na ich pleciach. Musel pracovať a popritom rekonštruovať dom, nespál okrem toho tam bol aj malý R.. Na otázku kolíznej opatrovníčky ako si predstavuje styk pre prípad rozvodu uviedol, že veľmi verí, že k rozvodu nepríde, pretože obaja sú dospelí rozumní ľudia je pravda, že medzi nimi boli problémy, ale dúfa že tieto sa vyriešia. Pre prípad rozvodu si úpravu styku predstavuje tak, že by si mohli dieťa odovzdávať niekde na polceste, napríklad v Banskej Bystrici a on by po ukončení styku dieťa zase vrátil späť k matke na pol ceste. Dovolací súd ďalej zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 03.10.2023 zistil, že súd prvej inštancie oboznámil prítomných s prípravou pojednávania a s listinnými dôkazmi.

22. Pojednávanie bolo súdom prvej inštancie odročené na deň 23.01.2024 za účelom vykonania opakovaných psychologických konzultácií s účastníkmi konania a s maloletým dieťaťom, s tým, že záverečnú správu od Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky žiada najneskôr do 10.01.2024. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky odbor sociálnych vecí a rodiny, referát poradensko-psychologických služieb vypracoval správu z poradensko psychologického procesu dňa 09.01.2024. Uviedol že konzultácia s otcom bola zameraná na zistenie jeho názoru na aktuálnu rodinnú situáciu. Klient verbalizoval, že je ochotný urobiť čokoľvek, preto aby sa ich manželstvo znovu uzdravilo a vedeli spoločne fungovať ako rodina. Pán R. je toho názoru, že pokiaľ jeho manželka zmení svoje správanie v istých situáciách (ako príklad uviedol skoré vstávanie kvôli jogy, čítanie kníh rôznych náboženstiev, zapalovanie vonných tyčínok, robenie rôznych rituálov a iné) vidí význam v náprave ich narušeného manželského vzťahu. V rámci konzultácie s matkou uviedol, že prebehla v pokojnej atmosfére. Matka verbalizovala, že je aktuálne presvedčená o svojom postoji a nemieni viac pracovať na záchrane manželstva. Verbalizovala, že tento návrh sa rozhoduje druhý v poradí a nechce sa dať znovu presvedčiť o záchrane manželstva. Je toho názoru, že zotrvať v tomto manželskom zväzku nie je pre ňu samotnú a jej maloletého syna R. vyhovujúce a bezpečné. Pokiaľ išlo o spoločné konzultácie s oboma rodičmi, tie prebehli v napätej atmosfére. Obaja klienti majú rozdielne postoje voči rozvodu manželstva.

23. Dovolací súd z obsahu zápisnice o pojednávaní pred Okresným súdom Nové Zámky spisová značka 8P/116/2021 - 486 zo dňa 19.11.2024 zistil, že súd pred otvorením pojednávania konštatoval, že manžel a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, súd oboznámil žiadosť o odročenie pojednávania zo dňa 18.11.2024 s tým, že súd jeho žiadosti nevyhovel, o ktorej písomne upovedomil právneho zástupcu manžela JUDr. Rastislava Cestického prípisom zo dňa 18.11.2024, číslo listu 484. V prípise súd prvej inštancie uviedol, že návrh na začatie konania bol doručený súdu dňa 30.09.2021, doposiaľ sa vo veci uskutočnili 2 pojednávania, pričom súd už v priebehu konania o žiadosti o odročenie termínu pojednávania opakovane vyhovel dňa 19.05.2023 a 23.01.2024. Tiež právnenému zástupcovi otca nič nebráni v tom, aby za seba zabezpečili substitúciu. Prípis bol právnenému zástupcovi otca doručený elektronicky dňa 19.11.2024 o 8:50 hod, pričom súd ho ešte telefonicky upovedomil o 8:45 hod, o ktorej skutočnosti spísal dňa 19.11. 9024 úradný záznam (číslo listu 485) .

24. Dovolací súd konštatuje, že odvolací súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku stručným, ale relevantným spôsobom vysporiadal v bode 19 odôvodnenia tak, že : „ Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že právny zástupca manžela navrhovateľky požiadal o odročenie pojednávania vo veci rozvodu nariadeného na 19.11.2024 až deň pred pojednávaním (18.11.2024), napriek tomu, že práceneschopný bol už od 13.11.2024, čo vyplýva z odpisu potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti právneho zástupcu manžela navrhovateľky. Možno konštatovať, že túto skutočnosť jednak neoznámil súdu prvej inštancie včas. Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že v prípade advokáta platí, že vždy od neho možno spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom, okrem dôvodov, ktoré

nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje odôvodnenie trvá na jeho osobnom zastúpení, čo však v predmetnej veci nenastalo. Za tohto stavu možno konštatovať, že neboli porušené procesné práva manžela navrhovateľky“. Dovolací súd sa so záverom odvolacieho súdu stotožňuje a dopĺňa, že podľa obsahu spisu manžel (otec) bol riadne vypočutý už na pojednávaní dňa 03.10.2023. Pokiaľ ide o procesné aspekty odročenia pojednávania, tak súd prvej inštancie postupoval v súlade s ustanovením § 183 ods.4 CSP, keď bezodkladne telefonicky upovedomil právneho zástupcu manžela (otca) o nevyhovení žiadosti o odročenie pojednávania. Dovolací súd preto dovolanie manžela (otca) podľa § 447 písm. f) CSP odmietol, keďže dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nebol z tvrdení dovolateľa zistený.

25. O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods.1 CMP v spojení s ust. § 52 CMP podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.